

רע"פ 2298/20 - יצחק עזרא נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

רע"פ 2298/20

לפני: כבוד השופט ג' קרא

המבקש: יצחק עזרא

נגד

המשיבה: מדינת ישראל

בקשת רשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי מרכז-לוד בתיק עפ"ג 27338-08-19 מיום 3.3.2020 שניתן על ידי כב' השופטים ורדה מרוז, שמואל בורנשטיין ודבורה עטר ובקשה לעיכוב ביצוע עונש המאסר

בשם המבקש: עו"ד ג'קי-הנרי סגרון

החלטה

בקשת רשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי מרכז-לוד (כב' השופטים ו' מרוז (סג"נ), ש' בורנשטיין, ד' עטר) מיום 3.4.2020 בעפ"ג 27338-08-19, בגדרו נדחה ערעור על גזר דינו של בית משפט השלום בנתניה (כב' השופטת ה' רוזנברג שיינרט) בת"פ 14841-04-17.

רקע והליכים קודמים

1. על פי עובדות כתב האישום, ביום 18.9.2016 ביקש המתלונן, יליד 1954, מעובדי עירייה שכרתו עצים ליד ביתו לחדול. בתגובה, התקרב אליו המבקש, יליד 1980, בצורה מאיימת, המתלונן הרים את ידו באופן מתגונן ובתגובה

עמוד 1

תפס אותו המבקש מחולצתו והפיל אותו לרצפה. בעוד הוא שרוי על הרצפה, תקף המבקש את המתלונן בבעיטות ואגרופים. כתוצאה, המתלונן סבל משברים בצלעותיו ומהמטומות בראש ונזקק לאשפוז ולטיפול רפואי. בגין האמור יוחסה למבקש עבירה בניגוד לסעיף 333 לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: חוק העונשין).

2. המבקש הורשע, לאחר ניהול הליך הוכחות, בביצוע עבירה של גרימת חבלה חמורה לפי סעיף 333 לחוק העונשין. על המבקש נגזר עונש של 10 חודשי מאסר בפועל, 6 חודשי מאסר מותנה ופיצוי למתלונן על סך 20,000 ש"ח.

להשלמת התמונה יצוין כי הכרעת הדין ניתנה בבית משפט השלום בנתניה על ידי כב' השופטת כרייף, ואילו גזר הדין ניתן על ידי כב' השופטת רזנברג שיינרט עקב החלפת מותב בהסכמת הצדדים.

3. המבקש הגיש לבית המשפט המחוזי ערעור על גזר דינו של בית משפט השלום, ולבקשתו נשלח לתסקיר מבחן על ידי המותב שדן בערעור (כב' השופטים י' שפסר, ד' עטר וא' גורמן). עם קבלת התסקיר, התקיים דיון משלים במותב שונה (כב' השופטים ו' מרוז (סג"נ), ש' בורנשטיין, ד' עטר) והערעור נדחה. בית המשפט המחוזי קבע כי עלאףעברוהנכישלהמבקש, האירועבו הוא הורשע חריגבחומרתווכישהשלכותאישיותוציבוריותמרחיקותלכלתקיפתאדםמבוגר. ביתהמשפטהתייחסלכךשהמבקשלאחדלממעשיוגםלאחר שהכניעאתהמתלונן, ולכךשתסקירהמבחןלאשכנעבדברשיקוםמלאשהמבקש. לבסוף, ביתהמשפטציין כי העובדהששירותהמבחןהתרשםמרמתסיכוןבינונית של המבקש, מספרשניםלאחרהאירוע, מלמדתעלהלימהביןהעונשלבין המעשהשביצע ונסיבותיו של המבקש.

המבקש הגיש בקשת רשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי, היא הבקשה שלפניי.

נימוקי הבקשה

4. המבקש סבור כי יש מקום ליתן לו רשות ערעור על פסק דינו של בית משפט קמא בשל חשש לאי צדק ועיוות דין. לשיטתו, שינוי המותבים אשר דנו בעניינו בערכאות קמא פגע בו. חוות הדעת של הממונה על עבודות השירות ותסקיר המבחן המליצו על ביצוע עבודות שירות, ואילו המותבים החדשים התעלמו מחוות הדעת ומהתסקיר, אשר התבקשו על ידי המותבים המקוריים. בתוך כך, המבקש טוען כי תסקיר שירות המבחן מלמד כי למבקש סיכוי ממשי לשיקום וכי לא נדרש שיקום מלא. עוד המבקש סבור כי יש לקבל את בקשתו על רקע נסיבותיו האישיות: תמיכתו הכלכלית בהוריו; היעדר עבר פלילי; נשוי ואב לשלושה ילדים קטנים; בעל עסק עצמאי שיתמוטט בלעדיו; מבצע שירות מילואים פעיל. לבסוף, גורס המבקש כי העונש שנגזר עליו חמור ביחס למקרים בהם הורשעו אחרים במעשים חמורים יותר והיו בעלי עבר פלילי, כך שעונשו נגזר בסטייה מרף הענישה הנהוג.

דיון והכרעה

5. הלכה היא כי רשות ערעור ב"גלגול שלישי" תינתן במקרים חריגים.

בלבד שבהם מתעוררת שאלה בעלת חשיבות ציבורית או כללית החורגת מעניינם הפרטי של הצדדים, אובמקרים בהם מתעורר חשש לאי-צדק מהותי או לעיוות דין (רע"פ 4576/19 אבו שמאלה נ' מדינת ישראל-רשות המיסים, פסקה 10 (10.07.2019); רע"פ 7858/19 וקנין נ' מדינת ישראל, פסקה 5 (28.11.2019)). כאשר הבקשה מופנית למעשה לחומרת עונשו של המבקש, תינתן רשות הערעור רק במקרים חריגים, בהם ניכרת סטייה משמעותית ממדיניות הענישה הראויה המקובלת בעבירות דומות, אשר מצדיקים את התערבותו של בית משפט זה (ראו למשל רע"פ 4175/19 מועלם נ' מדינת ישראל, פסקה 10 (22.7.2019)). בענייננו, לא מצאתי כי מתעורר חשש לאי-צדק מהותי או לעיוות דין, או כי מתקיימת אחת מהעילות האמורות המצדיקות התערבותו של בית משפט זה ב"גלגול שלישי".

6. העונש שהושת על המבקש אינו חורג ממדיניות הענישה המקובלת והראויה במקרים דומים, וממילא אינו חורג במידה ניכרת באופן המצדיק את התערבותו של בית משפט זה ב"גלגול שלישי". בית המשפט המחוזי התייחס לטענות המבקש ביחס לחומרת העונש שהוטל עליו והדגיש את ייחוד עניינו של המבקש, אשר תקף אדם מבוגר ממנו באירוע חריג בחומרתו ולא חדל ממעשיו אף לאחר שהכניע את המתלונן, תוך גרימת נזקים רבים למתלונן ולאשתו. עוד התייחס בית המשפט המחוזי לכך שתסקיר שירות המבחן לא שכנע בדבר התקדמות המבקש ובדבר שיקום מלא, ולכך ששירות המבחן העריך את רמת הסיכון הנשקפת מהמבקש כבינונית ואת תוצאותיה כבינוניות. אינני רואה כל סיבה מבוררת להידרש שוב לטענות אלה וזאת מהטעמים שפירט בית המשפט המחוזי בפסק דינו.

7. שליחת המבקש לממונה על עבודות השירות על ידי כב' השופטת כרייף נעשתה תוך הבהרה שהדבר נעשה מבלי לטעת מסמרות ומבלי לפתח תקוות (החלטת בית משפט השלום מיום 26.11.2018, בעמ' 120); וכי שליחת המבקש לתסקיר מבחן על ידי בית המשפט המחוזי נעשתה בשל בקשתו של המבקש, תוך הסתייגות והבהרה כי טרם התגבשה עמדה וכי אין בזימון התסקיר כדי לרמוז על עמדת בית המשפט (החלטת בית המשפט המחוזי מיום 10.12.2019, בעמ' 6-7). כידוע, המלצת שירות המבחן הינה בגדר המלצה בלבד שאינה מחייבת את בית המשפט, אשר רשאי לאמץ או לדחות אותה (ראו: רע"פ 6908/04 איבגיני' מדינת ישראל (27.7.2004); רע"פ 10904/04 מיארהנ' מדינת ישראל, פסקה 6 (9.12.2004); רע"פ 2015/13 פלוניני' מדינת ישראל, פסקה 10 (5.8.2013); רע"פ 4472/16 עו"ד עוודנ' מדינת ישראל, פסקה 7 (15.06.2016)). על כן, אין בשינוי המותבים בערכאות קמא משום פגיעה במבקש, שכן בנוסף לכך שחוות הדעת הן בגדר המלצה לא מחייבת, הובהר למבקש כי שליחתו לחוות דעת ולתסקיר אין בהן כדי לרמוז על עמדת בית המשפט.

8. טענות המבקש הנוגעות לנסיבותיו האישיות, זכו אף הן להתייחסות נרחבת של הערכאות קמא ונשקלו בעת קביעת העונש שנגזר עליו, והביאו לכך שבית משפט השלום קבע את עונשו ברף הנמוך של מתחם הענישה. אף בית המשפט המחוזי נדרש לכך בקובעו כי העונש הולם ומקובל על קביעתו.

9. בנסיבות אלה לא מצאתי מקום ליתן רשות ערעור, הבקשה נדחת ממילא, נדחת גם הבקשה לעיכוב ביצוע.

המבקש יתייצב לריצויו עונשו בבית סוהר הדרים, ביום 1.6.2020 עד לשעה 10:00, כשברשותו תעודת זהות.
על המבקש לתאם את הכניסה למאסרו ללא פשרות למיון מוקדם, עם קנף אבחון ומיון של שב"ס, טלפונים 08-9787377, 08-9787336.

ניתנה היום, י"א בניסן התש"ף (5.4.2020).

ש ו פ ט
